

Сливенско прѣзъ врѣме възстанието на Асѣновци.

Слѣдъ Идризи, Сливенъ наново се изгубва изъ старитѣ хроники съ сѣщинското си име, за да го откриваме чакъ до Пахимера и Кантекузена подъ разни имена, малко или много тъмни и оспорими. Това ще се види при кръстоносния походъ на Фридрихъ Барбароса и у хрониката на Вилхардуена.

Около 30 години слѣдъ тѣй заварения отъ Идризи „извѣстенъ отъ по-старо врѣме и радващъ се тогава (1153 г.) на завидно благосъстояние Стлифаносъ“ се почва и послѣдното усилие на българитѣ да отхвърлятъ византийското владичество. Революционното движение имá началото си въ Балканскитѣ висини между Сливенъ и Търново, и, както ще се види, главнитѣ операции на възстаналитѣ отъ водителството на двамата братя Асѣнъ и Петъръ се въртятъ именно около тоя край. Васалнитѣ владѣния на тия основатели на една отъ най-силнитѣ династии прѣзъ българското царуване не сж точно извѣстни.

Тѣ се посочватъ нейдѣ въ Балкана, между Търново, Прѣславъ и Сливенъ. Отъ факта, че въ тѣй подновената отъ тѣхъ България се появява новъ български градъ и при това столица — Търново, можемъ смѣло заключи, че поне на единъ отъ братята владѣнията сж били близо до Търново¹⁾. За въ полза на твърдението, че кулитѣ и земитѣ

Е-то въ Сливенъ у сливенци се произнася почти като я; по сѣщия начинъ тѣ произнасятъ Плѣвянъ, Шумянъ и т. н., като особенностъ на диалекта си. У котленци Сливенъ е Сливинъ. Обстойната история на градоветѣ: Търново, Прѣславъ и Шуменъ е отъ въпиюща нужда за освѣтляване старото и срѣднѣвѣковно минало на сѣвероизточна България и планинскитѣ покрайнини надъ Сливенския Балканъ. Шуменъ се чува много по-късно отъ Сливенъ, но ако името му е дѣйствително славянско, то като славянско заселище ще е по-старо отъ Сливенъ. Между него и Прѣславъ и въ околността трѣба да се търсятъ много български старини. Къмъ прѣдположенията, че Шуменъ е Crummi Aulam или Symeonis Vertex (Buleuteriam) трѣба все още да се отнасяме прѣдпазливо. Плѣвенъ, до колкото ни е извѣстно, се чува за прѣвъ пжтъ въ историята подъ името Pleun (1270 г.) въ похода на маджарския кралъ Стеф. V срѣщу Яковъ Святославъ.

¹⁾ Иречекъ ги тура въ самия градъ Търново. Обаче сж ли тѣ администрирани отъ тукъ, а при това съвмѣстно отъ двамата братя